

РЕШЕНИЕ

№ 495

гр. Велико Търново, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АННА ДИМОВА

при участието на секретаря ВЕНЕЦИЯ В. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АННА ДИМОВА Гражданско дело №
20234110103580 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 49 от Семейния кодекс.

Образувано е по предявен от М. И. В., чрез адв. М. И.-С. – ВТАК, срещу М. И. В. иск с правно основание чл. 49 от Семейния кодекс, обективно съединен с иск за фамилното име на съпругата след прекратяване на брака и за ползването на семейното жилище /уточнение, направено в проведеното на 21.02.2024 година съдебно заседание/, като е направено и изрично искане за произнасяне на съда по въпроса за вината за настъпилото брачно разстройство. В исковата молба процесуалния представител на ищцата развива съображения, че с ответника по делото са сключили граждански брак на 05.04.1987 година в град Горна Оряховица, от който брак към настоящия момент нямат ненавършили пълнолетие деца. Посочва, че през първите години от брака, семейните им отношения били нормални, но с течение на времето ответникът започнал да пие и това започнало да се отразява на брака им. Твърди, че в резултат на трайната му зависимост към алкохола, ответникът започнал да става агресивен, да псува и обижда ищцата. Посочва, че през годините последната била подложена както на психически, така и на физически тормоз от страна на ответника. Направено е искане да бъде прекратен бракът между страните, като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на ответника, след прекратяване на брака да възстанови предбрачното си фамилно име А., както и да й бъде предоставено ползването на семейното жилище.

Претендира да бъдат присъдени направените от ищцата разноски по делото.

Препис от исковата молба е връчен редовно - лично на ответника по делото, но в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на молителите, намира за установено от фактическа страна следното:

От представеното по делото Удостоверение за сключен граждански брак № 021545 от 05.04.1987 година, издадено въз основа на акт граждански брак № 53 от 05.04.1987 година на Община Горна Оряховица /л. 7 от делото/ се установява, че страните по делото са сключили граждански брак на 05.04.1987 година в град Горна Оряховица и са съпрузи.

В съдебно заседание, проведено на 21.02.2024 година са събрани гласни доказателства. Свидетелката И. А. Д. – майка на ищцата заявява, че със зет си е в горедолу добри отношения. Посочва, че те живеят заедно, но единият е в едната стая, другият в другата стая, като квартиранти. От години не се разбират и се карат постоянно. Заявява, че той обещава, че ще се оправи, но нищо не става, като проблемът е в пиенето. Посочва, че сега 2 дни била при тях и той не спрял да пие. Заявява, че като се напиел понякога се карат, понякога спи, но е присъствала на случаи, в които е имало кавги - той напада дъщеря ѝ, обижда я, държи се лошо с нея, като тя ѝ е се е оплаквала и че ѝ е посягал. Посочва, че злоупотребява с алкохола откакто са се оженили.

Свидетелката Г. С. С. посочва, че е приятелка на М. и бивша колежка, както и че не познава М. лично, а само от това, което М. ѝ е разказвала. Заявява, че тя ѝ е споделяла, че не са в добри отношения, и че той многократно употребява алкохол, в резултат на което се стига до обиди към нея и са викали полиция. Знае, че той е с отнета книжа заради шофиране след употреба на алкохол. Казвала ѝ е, че двамата спят в отделни стаи и реално живеят като съквартиранти от години.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

След съвкупна преценка на изложените от ищцата твърдения и събраните по делото доказателства съдът приема, че сключеният между страните брак е дълбоко и непоправимо разстроен, поради което следва да бъде прекратен с развод по реда на чл. 49, ал. 1 СК, като съобразно искането на ищцата и на основание чл. 49, ал. 3 СК съдът дължи и произнасяне относно вината за настъпилото брачно разстройство. От показанията на разпитаните по делото свидетели, безспорно се установява, че отношенията между страните са по скоро като на съквартиранти, от колкото на съпрузи, като причината за влошените им отношения е употребата на алкохол от страна на ответника. С оглед отчуждението между страните по делото и липсата на разбирателство между тях може да бъде направен обоснован извод, че в отношенията им отсъстват взаимна любов и привързаност, взаимно уважение и доверие,

приятелските отношение и готовност за взаимопомощ, липсват и общи усилия за обезпечаване благополучието на семейството. При тези условия брачната общност между съпрузите не е била възстановена през един продължителен период от време и смущенията в техните отношения са станали непреодолими. Отношенията на съпрузите един към друг, техните отрицателни настроения и чувства, нежеланието на единия или и на двамата съпрузи са важни показатели за дълбокото и непоправимо разстройство на брака.

Предвид изложеното по-горе, искът за развод, като основателен и доказан, следва да бъде уважен, ведно със законните последици от това.

На основание чл. 49, ал. 3 СК и съобразно искането на ищцата, съдът следва да се произнесе по въпроса за вината за разстройството на брака. От показанията на разпитаните по делото свидетели безспорно се установява и че вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака е на ответника по делото. Последните свидетелстват, че М. В. злоупотребява с алкохол от както страните са сключили граждански брак, както и че в тези случаи, последният се държи лошо с ищцата, обижда я, напада я и че се е налагало дори да викат полиция. От друга страна, ответникът не е депозирал отговор на исковата молба и не се явява на насроченото съдебно заседание, като не заема каквото и да е становище по наведените в исковата молба твърдения, респективно – не е ангажирал каквито и да е доказателства, оборващи твърденията, изложени в исковата молба и свидетелските показания. В този смисъл, настоящият съдебен състав приема, че вината за настъпилото брачно разстройство е на ответника М. И. В..

След прекратяването на брака съпругата следва да възстанови предбрачното си фамилно име – А.

Ползването на семейното жилище следва да бъде предоставено на ищцата, предвид изричното искане в тази насока, направено в проведеното на 21.02.2024 година съдебно заседание и с оглед вината за настъпилото брачно разстройство.

При този изход на делото и на основание чл. 329, ал. 1, изр. 1 ГПК сторените от ищцата разноси следва да се възложат на ответника, като същият бъде осъден да й заплати сумата в размер на 1 250.00 лева, от които 1 200.00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение и 50.00 лева – внесена държавна такса. На основание чл. 6, т. 2 ТДТГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт сумата в размер на 50.00 лева, представляваща окончателната държавна такса по иска за развод.

Водим от горното и на основание чл. 49 СК, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА БРАКА , сключен с акт за граждански брак № 53 от 05.04.1987 година на Община Велико Търново, между **М. И. В. от ***, с ЕГН ***** и **М. И. В. от ***, ет. 4, с ЕГН ***** по реда на чл. 49, ал. 1 СК, с развод като дълбоко и непоправимо разстроен.

На основание чл. 49, ал. 3 СК **ОБЯВЯВА**, че вината за дълбокото и непоправимо брачно разстройство е на съпруга **М. И. В.**

След прекратяването на брака съпругата ще продължи да носи брачното си фамилно име – **А.**

Предоставя ползването на семейното жилище, находящо се в град *на **М. И. В. от ***, с ЕГН *****.

ОСЪЖДА М. И. В. от *, с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **М. И. В. от ***, с ЕГН ***** сумата в размер на **1 250.00 лв. /хиляда двеста и петдесет лева/**, представляваща направените от нея разноски по делото.

ОСЪЖДА М. И. В. от *, с ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Районен съд – Велико Търново сумата в размер на **50.00 лв. /петдесет лева/-** държавна такса по допускане на развода, както и **5.00 лева /пет лева/**, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____